

MÉGUILA D'ESTHER

avec la traduction en français, par Torah-Box !

Celui qui lit la Méguila d'Esther récite ces 3 bénédictions :

- ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו על מקרא מגלה :
ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :
ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

א וַיְהִי בַיָּמִי אֲחַשְׁרוּשׁ הוּא אֲחַשְׁרוּשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהַדּוֹ וְעַד כּוֹשׁ שִׁבְעַת
וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה:

Ce fut au temps d'Assuérus, de ce même Assuérus qui régnait, de l'Inde à l'Ethiopie, sur cent vingt-sept provinces.

ב בַּיָּמִים הָהֵם כְּשֶׁבַת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁרוּשׁ עַל כֶּסֶא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן
הַבְּיָרָה:

En ce temps-là, le roi Assuérus était établi sur son trône royal, dans Suse la capitale,

ג בַּשָּׁנָה שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוּתוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל פָּרַס וּמְדֵי
הַפְּרָתִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת לְפָנָיו:

il donna, dans la troisième année de son règne, un festin à l'ensemble de ses grands et de ses serviteurs, à l'armée de Perse et de Médie, aux satrapes et aux gouverneurs des provinces [réunis] en sa présence,

ד בְּהִרְאֹתוֹ אֶת עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת יָקָר תְּפָאֶרֶת גְּדוּלְתוֹ יָמִים רַבִּים
שְׁמוֹנִים וּמֵאָה יוֹם:

étalant la richesse de son faste royal et la rare magnificence de sa grandeur cela pendant une longue durée de cent quatre-vingts jours.

ה וּבְמִלּוֹאֵת הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל הָעַם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן
הַבְּיָרָה לְמַגְדוֹל וְעַד קָטָן מִשְׁתֵּה שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ:

Lorsque ces jours furent révolus, le roi donna à toute la population présente à Suse, la capitale, aux grands comme aux petits, un festin de sept jours dans les dépendances du parc du palais royal.

ו חוֹר כְּרֶפֶס וְתַכְלֵת אַחוּז בְּחַבְלֵי בּוּץ וְאַרְגָּמָן עַל גְּלִילֵי כֶסֶף וְעִמּוּדֵי שֵׁשׁ
מִטּוֹת זָהָב וְכֶסֶף עַל רִצְפֹת בְּהַטּ וְשֵׁשׁ וְדָר וְסַחָרֹת:

Ce n'étaient que tentures blanches, vertes et bleu de ciel, fixées par des cordons de byssus et de pourpre sur des cylindres d'argent et des colonnes de marbre; des divans d'or et d'argent sur des mosaïques de porphyre, de marbre blanc, de nacre et de marbre noir.

ז וְהִשְׁקוֹת בְּכֵלֵי זָהָב וְכֵלִים מְכֵלִים שׁוֹנִים וַיִּין מַלְכוּת רַב כֵּיד הַמֶּלֶךְ:

Les boissons étaient offertes dans des vases d'or, qui présentaient une grande variété; et le vin royal était abondant, digne de la munificence du roi.

ח וְהִשְׁתִּיחַ כְּדַת אֵין אַנְס כִּי כֹן יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרָצוֹן
אִישׁ וְאִישׁ:

On buvait à volonté, sans aucune contrainte; car le roi avait recommandé à tous les officiers de sa maison de se conformer au désir de chacun.

ט גַּם וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בַּיִת הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ
אֲחֻשׁוּרוֹשׁ:

La reine Vasthi donna, de son côté, un festin aux femmes dans le palais royal appartenant au roi Assuérus.

י בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בִּיּוֹן אָמַר לְמְהוּמָן בִּזֵּטָא חַרְבוֹנָא
בְּגַתָּא וְאַבְגַּתָּא זֵתָר וְכַרְכָּס שְׁבַעַת הַסָּרִיסִים הַמְשָׁרְתִים אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ
אֲחֻשׁוּרוֹשׁ:

Le septième jour, comme le cœur du roi était mis en liesse par le vin, il ordonna à Mehouman, Bizzeta, Harbona, Bigta, Abagta, Zêtar et Carcas (les sept eunuques qui étaient de service auprès du roi Assuérus),

יא לְהַבִּיא אֶת וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהִרְאוֹת הָעַמִּים
וְהַשָּׂרִים אֶת יַפְיָהּ כִּי טוֹבַת מַרְאֶה הִיא:

d'amener devant le roi la reine Vasthi, ceinte de la couronne royale, dans le but de faire voir sa beauté au peuple et aux grands; car elle était remarquablement belle.

יב וְתַמְאֵן הַמֶּלֶכָה וְשִׁתִּי לָבוֹא בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד הַסָּרִיסִים וַיִּקְצַף
הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בָּעָרָה בּוֹ:

Mais la reine Vasthi refusa de se présenter, suivant l'ordre du roi transmis par les eunuques. Le roi en fut très irrité, et sa colère s'enflamma.

יג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים יִדְעֵי הָעֵתִים כִּי כֹן דָּבַר הַמֶּלֶךְ לְפָנֵי כָּל יִדְעֵי דָת
וְדִין:

Puis le roi, s'adressant aux sages, initiés à la connaissance des temps car c'est ainsi que les affaires du roi étaient portées devant ceux qui connaissent la loi et le droit;

יד וְהִקְרַב אֵלָיו כְּרִשְׁנָא שְׁתָּר אֲדַמָּתָא תְּרִשִׁישׁ מָרְס מְרִסְנָא מְמוּכָן שְׁבַעַת
שָׂרֵי פָרְס וּמְדֵי רְאִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיִּשְׁבִּים רֵאשֻׁנָה בַּמַּלְכוּת:

et ceux qui l'approchaient de plus près, c'étaient Carchena, Chêtar, Admata, Tarchich, Mérés, Marsena, Memoukhan, les sept seigneurs qui avaient accès auprès de la personne du roi et tenaient le premier rang dans le royaume

טו כְּדַת מָה לַעֲשׂוֹת בַּמֶּלֶכָה וְשִׁתִּי עַל אֲשֶׁר לֹא עָשְׂתָה אֶת מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ
אֲחֻשׁוּרוֹשׁ בְּיַד הַסָּרִיסִים:

le roi demanda quel traitement méritait, d'après la loi, la reine Vasthi, pour avoir désobéi à l'ordre du roi Assuérus, communiqué par les eunuques.

טז וַיֹּאמֶר מוּמְכָן (מְמוּכָן) לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֲוֹתָהּ

וְשָׂתִי הַמֶּלֶכָה כִּי עַל כָּל הַשָּׂרִים וְעַל כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשׁוּרוֹשׁ:

Alors Memoukhan s'exprima ainsi devant le roi et les seigneurs: "Ce n'est pas seulement envers le roi que la reine Vasthi s'est rendue coupable, mais encore contre tous les grands et contre toutes les nations qui peuplent les provinces du roi Assuérus;

יז כִּי יֵצֵא דְבַר הַמֶּלֶכָה עַל כָּל הַנְּשִׁים לְהַבְּזוֹת בְּעֲלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן בְּאִמְרֵם
הַמֶּלֶךְ אֲחַשׁוּרוֹשׁ אָמַר לְהַבִּיא אֶת וְשָׂתִי הַמֶּלֶכָה לְפָנָיו וְלֹא בָּאָה:

car l'incident de la reine, venant à la connaissance de toutes les femmes, aura pour effet de déconsidérer leurs maris à leurs yeux, puisqu'on dira: "Le roi Assuérus avait donné ordre d'amener la reine Vasthi en sa présence, et elle n'est pas venue!"

יח וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאמְרָנָה שָׂרוֹת פָּרַס וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת דְּבַר הַמֶּלֶכָה
לְכָל שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וּכְדֵי בְּזִיוֹן וְקֶצֶף:

Et aujourd'hui même, les grandes dames de Perse et de Médie, qui ont appris l'incident de la reine, en parleront à tous les dignitaires du roi, et de là naîtront force avanies et querelles irritantes.

יט אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר מַלְכוּת מְלֻפָּנִיו וַיִּכְתֹּב בְּדַתִּי פָּרַס וּמְדֵי
וְלֹא יַעֲבוֹר אֲשֶׁר לֹא תָבוֹא וְשָׂתִי לְפָנָי הַמֶּלֶךְ אֲחַשׁוּרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן
הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה:

Si donc tel est le bon plaisir du roi, qu'un rescrit royal, émané de lui et consigné dans les lois de Perse et de Médie, de façon à ne pouvoir être rapporté, dispose que Vasthi ne paraîtra plus devant le roi Assuérus, et que sa dignité royale sera conférée par le roi à une autre femme valant mieux qu'elle.

כ וְנִשְׁמַע פְּתָגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּכָל מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל הַנְּשִׁים
יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד קָטָן:

L'ordonnance que rendra le roi sera connue dans tout son royaume, qui est si vaste, et alors toutes les femmes témoigneront du respect à leurs maris, du plus grand au plus petit."

כא וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדַבַּר מְמוּכָן:

Cet avis parut excellent aux yeux du roi et des seigneurs, et le roi agit conformément aux paroles de Memoukhan.

כב וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְאֶל
עַם וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ לְהִיּוֹת כָּל אִישׁ שֵׂרָר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כְּלָשׁוֹן עַמּוֹ:

Il expédia des lettres dans toutes les provinces royales, dans chaque province selon son système d'écriture et dans chaque peuplade selon son idiome, [pour ordonner] que tout homme serait maître dans sa maison et s'exprimerait dans la langue de sa nation.

ב אַ אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּשׁוּף חָמַת הַמֶּלֶךְ אֲחַשׁוּרוֹשׁ זָכַר אֶת וְשָׂתִי
וְאֵת אֲשֶׁר עָשָׂתָה וְאֵת אֲשֶׁר נִגְזַר עָלֶיהָ:

Après ces événements, quand la colère du roi Assuérus fut tombée, il se souvint de Vasthi, de ce qu'elle avait fait et de la sentence prononcée contre elle.

ב וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשָּׂרְתָיו יִבְקְשׁוּ לְמֶלֶךְ נַעֲרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת

Alors les courtisans du roi, attachés à son service, dirent: "Qu'on recherche pour le roi des jeunes filles vierges, belles de visage,

ג וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל מְדִינֹת מְלָכוֹתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת כָּל נְעָרָה בְּתוֹלָה טוֹבַת מְרָאָה אֶל שׁוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל בֵּית הַנְּשִׁים אֶל יַד הַגָּאָ סְרִיס הַמֶּלֶךְ שִׁמְר הַנְּשִׁים וְנָתוֹן תְּמַרְקִיָּהוּ:

et que le roi institue des fonctionnaires dans toutes les provinces de son royaume, chargés de rassembler toutes les jeunes filles vierges, d'un bel extérieur, à Suse, la capitale, dans le palais des femmes, sous la direction de Hêghé, eunuque du roi, gardien des femmes, pour que celui-ci leur fournisse les apprêts de leur toilette;

ד וְהַנְּעָרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וְשְׂתִי וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן:

et la jeune fille qui plaira le plus au roi, qu'elle devienne reine à la place de Vasthi!" La chose fut approuvée par le roi, et il en décida ainsi.

ה אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה וְשֵׁמוֹ מַרְדֳּכָי בֶּן יָאִיר בֶּן שְׁמַעִי בֶּן קִישׁ אִישׁ יְמִינִי:

Or, à Suse, la capitale, vivait un homme originaire de Judée, portant le nom de Mardochée, fils de Yair, fils de Séméï, fils de Kich, de la tribu de Benjamin.

ו אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם יְכַנְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל:

Il avait été déporté de Jérusalem avec les captifs emmenés de Jérusalem en même temps que leconia, roi de Juda, par Nabuchodonosor, roi de Babylone.

ז וַיְהִי אַמֶּן אֶת הַדָּסָה הִיא אֶסְתֵּר בֵּת דָּדוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וְאִם וְהַנְּעָרָה יָפֶת תֵּאָר וְטוֹבַת מְרָאָה וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ לְקַחָהּ מַרְדֳּכָי לֹו לְבַת:

Il était le tuteur de Hadassa, c'est-à-dire d'Esther, fille de son oncle, qui n'avait plus ni père ni mère; cette jeune fille était belle de taille et belle de visage. A la mort de son père et de sa mère, Mardochée l'avait adoptée comme sa fille.

ח וַיְהִי בְּהַשְׁמַע דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהַקְבִּץ נְעָרוֹת רַבּוֹת אֶל שׁוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל יַד הַגָּי וּתְלַקַּח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל יַד הַגָּי שִׁמְר הַנְּשִׁים:

Lors donc que furent publiés l'ordre du roi et son édit et qu'on réunit nombre de jeunes filles à Suse, la capitale, sous la direction de Hêgai, Esther fut, elle aussi, emmenée au palais du roi et confiée à la direction de Hêgai, gardien des femmes.

ט וַתִּיטֵב הַנְּעָרָה בְּעֵינָיו וַתִּשָּׂא חֶסֶד לְפָנָיו וַיְבַהֵל אֶת תְּמַרוּקִיָּה וְאֶת מְנוֹתָהּ לְתַת לָהּ וְאֶת שִׁבְעַת הַנְּעָרוֹת הַרְאִיּוֹת לְתַת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנָה וְאֶת נְעָרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׁים:

La jeune fille lui plut beaucoup et gagna ses bonnes grâces; aussi s'empessa-t-il de lui procurer les objets nécessaires à sa toilette et à son entretien, ainsi que les sept suivantes que devait lui fournir la maison du roi, et il lui témoigna, à elle et à ses suivantes, une faveur exceptionnelle dans le harem.

י לֹא הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת עַמָּהּ וְאֶת מוֹלְדוֹתָהּ כִּי מַרְדֳּכָי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר

Esther n'avait fait connaître ni son peuple, ni son origine, Mardochée lui ayant recommandé de n'en rien faire.

יא ובכל יום ויום מְרַדְּכִי מִתְהַלֵּךְ לְפָנֵי חֲצַר בַּיִת הַנְּשִׁים לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמָה יַעֲשֶׂה בָּהּ:

Et chaque jour Mardochée arpentait les abords de la cour du harem, pour s'informer du bien-être d'Esther et de ce qui advenait d'elle.

יב וּבַהֲגִיעַ תֵּר נִעְרָה וְנִעְרָה לְבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוֹשׁ מִקֶּץ הַיּוֹת לָהּ כָּדַת הַנְּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי כֵן יִמְלְאוּ יְמֵי מְרוּקִיהֶן שְׁשָׁה חֳדָשִׁים בְּשֶׁמֶן הַמֹּר וְשְׁשָׁה חֳדָשִׁים בְּבִשְׂמִים וּבִתְמָרוֹקֵי הַנְּשִׁים:

Or, quand arrivait le tour d'une des jeunes filles de se présenter devant le roi Assuérus, après le délai réglementaire assigné aux femmes, c'est-à-dire après douze mois révolus, car ce temps était pris par les soins de leur toilette, dont six mois pour l'emploi de l'huile de myrrhe et six mois pour l'emploi des aromates et des essences à l'usage des femmes

יג וּבִזְהָה הַנִּעְרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ לְבוֹא עִמָּה מִבַּיִת הַנְּשִׁים עַד בַּיִת הַמֶּלֶךְ:

alors la jeune fille se rendait auprès du roi, et tout ce qu'elle demandait à emporter avec elle du harem dans la maison du roi lui était accordé.

יד בְּעָרֵב הִיא בָּאָה וּבְבֹקֶר הִיא שָׁבָה אֶל בַּיִת הַנְּשִׁים שְׁנֵי אֶל יַד שַׁעֲשֻׁגַז סָרִיס הַמֶּלֶךְ שִׁמֵּר הַפִּילֹגְשִׁים לֹא תָבוֹא עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי אִם חִפְץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרְאָה בְּשֵׁם:

Le soir elle venait et le matin elle rentrait dans un autre harem, confié à la surveillance de Chaachgaz, eunuque du roi, gardien des concubines. Elle ne retournait plus chez le roi, à moins que celui-ci ne voulût d'elle, auquel cas elle était mandée nominativement.

טו וּבַהֲגִיעַ תֵּר אֶסְתֵּר בֵּת אַבִּיחַיִל דִּד מְרַדְּכִי אֲשֶׁר לָקַח לוֹ לְבַת לְבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לֹא בְקִשָּׁה דָּבָר כִּי אִם אֶת אֲשֶׁר יֹאמַר הַגִּי סָרִיס הַמֶּלֶךְ שִׁמֵּר הַנְּשִׁים וְתִהְיֶי אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חֵן בְּעֵינַי כָּל רֵאִיָּה:

Lorsque le tour d'Esther, fille d'Abihail, oncle de Mardochée, lequel l'avait adoptée comme sa fille, fut venu de paraître devant le roi, elle ne demanda rien en dehors de ce que proposait Hégai, eunuque du roi, gardien des femmes; et Esther s'attira les sympathies de tous ceux qui la voyaient.

טז וַתִּלְקַח אֶסְתֵּר אֶל הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוֹשׁ אֶל בַּיִת מַלְכוּתוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי הוּא חֹדֶשׁ טִבֵּת בְּשָׁנַת שֶׁבַע לְמַלְכוּתוֹ:

Esther fut donc conduite au roi Assuérus, dans son palais royal, le dixième mois, qui est le mois de Tébêt, la septième année de son règne.

יז וַיֶּאֱהָב הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר מִכָּל הַנְּשִׁים וַתִּשָּׂא חֵן וְחָסֵד לְפָנָיו מִכָּל הַבָּתּוּלוֹת וַיִּשֶׂם כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיְמַלִּיכָהּ תַּחַת וְשִׁתֵּי:

Le roi se prit d'affection pour Esther plus que pour toutes les autres femmes; mieux que toutes les jeunes filles elle gagna ses bonnes grâces et sa bienveillance. Il posa la couronne royale sur sa tête et la proclama reine à la place de Vasthi.

יח וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֶּה גָדוֹל לְכָל שָׂרָיו וְעַבְדָּיו אֶת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וְהַנְּחָה לַמְּדִינֹת עֲשֵׂה וַיִּתֵּן מִשָּׂאת כֶּיֶד הַמֶּלֶךְ:

Puis le roi donna un grand festin à tous ses grands et officiers, festin en l'honneur d'Esther; il accorda des allègements aux provinces et distribua des cadeaux, dignes de la munificence royale.

יט וּבַהֲקַבֵּץ בְּתוֹלוֹת שְׁנֵית וּמַרְדֳּכָי יָשַׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ:

Lors du second rassemblement des jeunes filles, Mardochée était assis à la porte du roi.

כ אֵין אֶסְתֵּר מִגִּדַת מוֹלְדֹתָהּ וְאֶת עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צָוָה עָלֶיהָ מַרְדֳּכָי וְאֶת מֵאֵמֶר מַרְדֳּכָי אֶסְתֵּר עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר הִיָּתָה בְּאִמְנָה אֹתוֹ:

Esther ne révéla ni son peuple ni son origine, comme le lui avait recommandé Mardochée, Esther se conformant aux instructions de Mardochée, tout comme si elle était encore sous sa tutelle.

כא בְּיָמִים הָהֵם וּמַרְדֳּכָי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ קֶצֶף בְּגָתוֹ וְתָרַשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמִירֵי הַסֶּף וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרֶשׁ:

A cette époque, alors que Mardochée se tenait à la porte du roi, Bigtân et Térech, deux des eunuques du roi, préposés à la garde du seuil, conçurent un violent ressentiment et cherchèrent à attenter à la vie du roi Assuérus.

כב וַיִּוֹדַע הַדָּבָר לְמַרְדֳּכָי וַיִּגִּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתֹאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מַרְדֳּכָי:

Mardochée eut connaissance du complot et en informa la reine Esther, qui en fit part au roi au nom de Mardochée.

כג וַיִּבְקַשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל עֵץ וַיִּכְתַּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:

Une enquête fut ouverte, qui confirma la chose; les deux [coupables] furent pendus à une potence, et le fait fut consigné dans le livre des annales, en présence du roi.

ג א אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גָּדַל הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ אֶת הָמָן בֶּן הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי וַיִּנְשָׂאֵהוּ וַיִּשֶׂם אֶת כֶּסָּאוֹ מֵעַל כָּל הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אֹתוֹ:

A la suite de ces événements, le roi Assuérus éleva Aman, fils de Hamedata, l'Agaghite, en l'appelant à la plus haute dignité, et lui attribua un siège au-dessus de tous les seigneurs attachés à sa personne.

ב וְכָל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כָּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהָמָן כִּי כֹן צָוָה לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמַרְדֳּכָי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה:

Tous les serviteurs du roi, admis à la cour royale, s'agenouillaient et se prosternaient devant Aman, car tel était l'ordre donné par le roi en son honneur; mais Mardochée ne s'agenouillait ni ne se prosternait.

ג וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ לְמַרְדֳּכָי מַדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ:

Les serviteurs du roi, admis à la cour royale, dirent à Mardochée: "Pourquoi transgresses-tu l'ordre du roi?"

ד וַיְהִי בְּאִמְרָם (כַּאֲמָרָם) אֵלָיו יוֹם וַיּוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיִּגִּידוּ לְהָמָן

לְרֵאוֹת הַיַּעֲמָדוֹ דְּבָרֵי מְרֻדְכֵי כִּי הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר הוּא יְהוּדִי:

Comme ils lui faisaient cette observation jour par jour sans qu'il en tînt compte, ils dénoncèrent le fait à Aman, pour voir si les propos de Mardochée auraient quelque valeur; car il leur avait raconté qu'il était juif.

ה וַיֵּרָא הָמָן כִּי אֵין מְרֻדְכֵי כֹרַע וּמִשְׁתַּחֲוֶה לּוֹ וַיִּמְלֵא הָמָן חֵמָה:

Aman, s'apercevant que Mardochée ne s'agenouillait ni se prosternait devant lui, fut rempli d'une grande colère.

ו וַיִּבֹז בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד בְּמְרֻדְכֵי לְבַדּוֹ כִּי הִגִּידוּ לּוֹ אֶת עִם מְרֻדְכֵי וַיִּבְקֹשׁ הָמָן לְהַשְׁמִיד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מַלְכוּת אַחַשְׁוֵרוּשׁ עִם מְרֻדְכֵי:

Mais il jugea indigne de lui de s'en prendre au seul Mardochée, car on lui avait fait savoir de quelle nation il était. Aman résolut donc d'anéantir tous les juifs établis dans le royaume d'Assuérus, la nation entière de Mardochée.

ז בַּחֹדֶשׁ הָרֵאשׁוֹן הוּא חֹדֶשׁ נִיסָן בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם עָשָׂרָה לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ הַפִּיל פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל לְפָנָיו הָמָן מִיּוֹם לְיוֹם וּמִחֹדֶשׁ לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אָדָר:

Le premier mois, qui est le mois de Nissan, dans la douzième année du règne d'Assuérus, on consulta le POUR, c'est-à-dire le sort, devant Aman, en passant d'un jour à l'autre et d'un mois à l'autre jusqu'au douzième mois, qui est le mois d'Adar.

ח וַיֹּאמֶר הָמָן לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ יִשְׁנוּ עִם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים בְּכָל מְדִינוֹת מַלְכוּתְךָ וְדַתִּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל עַם וְאֶת דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים וְלַמֶּלֶךְ אֵין שׂוּהָ לְהַנִּיחָם:

Puis Aman dit au roi Assuérus: "Il est une nation répandue, disséminée parmi les autres nations dans toutes les provinces de ton royaume; ces gens ont des lois qui diffèrent de celles de toute autre nation; quant aux lois du roi, ils ne les observent point: il n'est donc pas de l'intérêt du roi de les conserver.

ט אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכָּתֵב לְאַבְדָם וְעִשְׂרֹת אֲלָפִים כֶּסֶף אֲשֶׁקוּל עַל יְדֵי עֹשֵׂי הַמֶּלֶכָה לְהַבִּיא אֶל גְּנֹזֵי הַמֶּלֶךְ:

Si tel est le bon plaisir du roi, qu'il soit rendu un ordre écrit de les faire périr, et moi, je mettrai dix mille kikkars d'argent à la disposition des agents [royaux] pour être versés dans les trésors du roi."

י וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהָמָן בֶּן הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי צִרָר הַיְּהוּדִים:

Le roi ôta son anneau du doigt et le remit à Aman, fils de Hamedata, l'Agaghite, le persécuteur des juifs.

יא וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמָן הַכֶּסֶף נָתוּן לָךְ וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטוֹב בְּעֵינֶיךָ:

Et le roi dit à Aman: "Je t'abandonne à la fois l'argent et cette nation, dont tu feras ce que bon te semblera."

יב וַיִּקְרְאוּ סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרֵאשׁוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכָּתֵב כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה הָמָן אֶל אַחַשְׁוֵרוּשׁ וְאֶל הַפָּחוֹת אֲשֶׁר עַל מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל שָׂרֵי עָם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם כָּל־שׁוֹנוֹ בְּנֵשִׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ:

On convoqua les scribes du roi le treizième jour du premier mois, et un message fut rédigé, d'après les prescriptions d'Aman, à

l'adresse des satrapes du roi, des gouverneurs de chaque province et des seigneurs de chaque nation en conformité avec le système d'écriture de chaque nation et l'idiome de chaque peuple; le message était écrit au nom du roi et scellé du sceau royal.

יג וּנְשְׁלוּחַ סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים אֶל כָּל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לְהַרְג
וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשָׁלוֹשָׁה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אָדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז:

Et par les courriers, les lettres furent expédiées dans toutes les provinces du roi, [ordonnant] de détruire, exterminer et anéantir tous les juifs jeunes et vieux, enfants et femmes en un seul jour, à savoir le treizième jour du douzième mois, qui est le mois d'Adar, et de faire main basse sur leur butin.

יד פִּתְשָׁגוֹן הַכְּתָב לְהַנְתִּין דָּת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל הָעַמִּים לְהִיּוֹת
עֲתָדִים לְיוֹם הַזֶּה:

La teneur de l'écrit [portait] qu'un ordre fût promulgué dans chaque province et porté à la connaissance de tous les peuples de se tenir prêts pour ce jour.

טו הָרָצִים יֵצְאוּ דְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהָדַת נִתְּנָה בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ
וְהָמֹן יָשְׁבוּ לְשִׁתּוֹת וְהָעִיר שׁוֹשׁוֹן נְבוֹכָה:

Les courriers partirent en toute hâte par ordre du roi, et dans Suse, la capitale; l'édit fut [aussi] publié. Le roi et Aman s'attablèrent pour boire, tandis que la ville de Suse était dans la consternation.

ד א וּמְרַדְּכֵי יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מְרַדְּכֵי אֶת בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׂ שֵׁק
וְאַפָּר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זַעֲקָה גְדוֹלָה וּמָרָה:

Or, Mardochee, ayant eu connaissance de tout ce qui s'était passé, déchira ses vêtements, se couvrit d'un cilice et de cendres et parcourut la ville en poussant des cris véhéments et amers.

ב וַיָּבֹא עַד לְפָנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לָבוֹא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ שֵׁק:

Il arriva jusqu'aux abords de la porte du roi; car il ne pouvait s'approcher de la porte du roi revêtu d'un cilice.

ג וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַגִּיעַ אֲבָל גְּדוֹל
לְיְהוּדִים וְצוּם וּבְכֵי וּמְסִפָּד שֵׁק וְאַפָּר יֵצַע לְרַבִּים:

Et dans chacune des provinces, partout où parvinrent l'ordre du roi et son édit, ce fut un grand deuil pour les juifs, accompagné de jeûnes, de pleurs et de lamentations; la plupart s'étendirent sur un cilice et sur des cendres.

ד וּתְבוֹאִינָה (וּתְבוֹאִנָּה) נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסָיָה וַיִּגִּידוּ לָהּ וְתַתְּחַלְחַל
הַמֶּלֶכָּה מְאֹד וְתִשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת מְרַדְּכֵי וּלְהַסִּיר שֵׁקוֹ מֵעַלְיוֹ
וְלֹא קָבַל:

Les suivantes d'Esther et ses eunuques vinrent lui raconter la chose, et la reine en fut toute bouleversée. Elle envoya des vêtements pour les mettre à Mardochee, en enlevant son cilice; mais il ne les accepta point.

ה וּתְקָרָא אֶסְתֵּר לְהַתִּף מְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הָעַמִּיד לְפָנֶיהָ וְתִצְוֶיהוּ עַל
מְרַדְּכֵי לְדַעַת מָה זֶה וְעַל מָה זֶה:

Alors Esther appela Hatac, un des eunuques du roi qu'on avait attaché à son service, et le dépêcha à Mardochee pour savoir ce que

cela voulait dire et pourquoi cette manière d'agir.

ו וַיֵּצֵא הַתֶּף אֶל מְרֹדֶכַי אֶל רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לְפָנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ:

Hatac se rendit auprès de Mardochée, sur la place publique de la ville qui s'étendait devant la porte du roi;

ז וַיִּגַּד לוֹ מְרֹדֶכַי אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרָהּ וְאֵת פְּרֻשַׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הַמֶּן לְשָׂקוֹל עַל גְּנֹזֵי הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִים (בִּיהוּדִים) לְאַבְדָּם:

et Mardochée lui fit part de tout ce qui lui était advenu ainsi que du montant de la somme d'argent qu'Aman avait promis de verser dans les trésors du roi, en vue des juifs qu'il voulait faire périr.

ח וְאֵת פְּתֻשָׁן כְּתַב הַדָּת אֲשֶׁר נָתַן בְּשׁוֹשָׁן לְהַשְׁמִידם נָתַן לוֹ לְהִרְאוֹת אֶת אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצַוֹת עָלֶיהָ לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו עַל עַמָּהּ:

Il lui remit aussi le texte de l'ordre écrit qui avait été promulgué à Suse de les exterminer, pour le montrer à Esther et la mettre au courant, et pour lui recommander de se rendre chez le roi, afin de lui présenter une supplique et de le solliciter en faveur de son peuple.

ט וַיָּבֹא הַתֶּף וַיִּגַּד לְאֶסְתֵּר אֶת דְּבָרֵי מְרֹדֶכַי:

Hatac revint et rapporta à Esther les paroles de Mardochée.

י וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהַתֶּף וּתְצִוְהוּ אֶל מְרֹדֶכַי:

Mais Esther dit à Hatac, en le chargeant de transmettre sa réponse à Mardochée:

יא כָּל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל הַחֹצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהַמִּית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת שֵׁרְבִיט הַזָּהָב וְחָיָה וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם:

"Tous les serviteurs du roi et la population des provinces du roi savent que toute personne, homme ou femme, qui pénètre chez le roi, dans la cour intérieure, sans avoir été convoquée, une loi égale pour tous la rend passible de la peine de mort; celui-là seul à qui le roi tend son sceptre d'or a la vie sauve. Or, moi, je n'ai pas été invitée à venir chez le roi voilà trente jours."

יב וַיִּגִּדוּ לְמְרֹדֶכַי אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר:

Les paroles d'Esther ayant été communiquées à Mardochée,

יג וַיֹּאמֶר מְרֹדֶכַי לְהַשִּׁיב אֶל אֶסְתֵּר אֶל תְּדַמִּי בְּנִפְשֶׁךָ לְהַמְלִיט בֵּית הַמֶּלֶךְ מִכָּל הַיְּהוּדִים:

celui-ci dit de porter cette réponse à Esther: "Ne te berce pas de l'illusion que, seule d'entre les juifs, tu échapperas au danger, grâce au palais du roi;

יד כִּי אִם הִחַרְשׁ תִּחְרִישִׁי בְּעֵת הַזֹּאת רוּחַ וְהִצְלָה יַעֲמֹד לַיְּהוּדִים מִמָּקוֹם אַחֵר וְאֵת וּבֵית אָבִיךָ תֵּאבְדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם לָעֵת כְּזֹאת הַגַּעַת לַמְּלָכוֹת:

car si tu persistes à garder le silence à l'heure où nous sommes, la délivrance et le salut surgiront pour les juifs d'autre part, tandis que toi et la maison de ton père vous périrez. Et qui sait si ce n'est pas pour une conjoncture pareille que tu es parvenue à la royauté?"

טו ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי:

Alors Esther fit porter cette réponse à Mardochée:

טז לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי:

"Va rassembler tous les juifs présents à Suse, et jeûnez à mon intention; ne mangez ni ne buvez pendant trois jours ni jour ni nuit moi aussi avec mes suivantes, je jeûnerai de la même façon. Et puis je me présenterai au roi, et si je dois périr, je périrai!"

יז ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוה עליו אסתר:

Mardochée se retira et exécuta strictement ce que lui avait ordonné Esther.

ה א ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית:

Le troisième jour, Esther se revêtit de ses atours de reine et se présenta dans la cour intérieure du palais du roi, en face du palais du roi. Celui-ci était assis sur son trône royal, dans le palais de la royauté, vis-à-vis de l'entrée du palais.

ב ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט:

Lorsque le roi aperçut Esther debout dans la cour, elle éveilla sa sympathie, et le roi tendit à Esther le sceptre d'or qu'il tenait en main. Esther s'avança et toucha l'extrémité du sceptre.

ג ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך:

Le roi lui dit: "Qu'y a-t-il, reine Esther? Que demandes-tu? Quand ce serait la moitié du royaume, elle te serait accordée."

ד ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשטה אשר עשיתי לו:

Esther répondit: "Si tel est le bon plaisir du roi, que le roi, ainsi qu'Aman, assiste aujourd'hui au festin que j'ai préparé à son intention."

ה ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשטה אשר עשטה אסתר:

Le roi dit: "Cherchez vite Aman, pour que s'accomplisse le désir d'Esther." Et le roi se rendit avec Aman au festin préparé par Esther.

ו ויאמר המלך לאסתר במשטה היין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש:

Au cours du festin, le roi dit à Esther: "Formule ta demande, et elle te sera accordée; dis ce que tu souhaites: quand ce serait la moitié du royaume, tu l'obtiendrais."

ז וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִי וּבִקְשָׁתִי:

Esther répliqua et dit: "Ma demande et ma requête, les voici:

ח אִם מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב לָתֵת אֶת שְׂאֵלְתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת בִּקְשָׁתִי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן אֶל הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם וּמָחָר אֶעֱשֶׂה כְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ:

si j'ai trouvé grâce aux yeux du roi et s'il plaît au roi d'agréer ma demande et d'accéder à ma requête, que le roi veuille se rendre avec Aman au festin que je veux leur préparer, et demain je me conformerai à la volonté du roi."

ט וַיֵּצֵא הָמֵן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמִיחַ וְטוֹב לֵב וְכִרְאוֹת הָמֵן אֶת מֶרְדֳּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא קָם וְלֹא זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא הָמֵן עַל מֶרְדֳּכָי חֲמָה:

Ce jour-là Aman se retira, joyeux et le cœur content mais quand Aman vit, à la porte du roi, Mardochee qui ne se levait ni ne bougeait devant lui, il fut rempli de colère contre Mardochee.

י וַיִּתְאַפֵּק הָמֵן וַיָּבוֹא אֶל בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּבֵּא אֶת אֶהֱבָיו וְאֶת זָרֵשׁ אִשְׁתּוֹ:

Toutefois Aman se content et rentra chez lui; aussitôt il fit venir ses amis et sa femme Zérech.

יא וַיִּסְפֹּר לָהֶם הָמֵן אֶת כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בָּנָיו וְאֵת כָּל אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ:

Aman leur exposa la splendeur de sa fortune et la multitude de ses enfants, et comment le roi l'avait distingué et élevé au-dessus des grands et des officiers royaux;

יב וַיֹּאמֶר הָמֵן אֵף לֹא הִבִּיֵּאתָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ כִּי אִם אוֹתִי וְגַם לְמָחָר אֲנִי קָרוֹא לָהּ עִם הַמֶּלֶךְ:

et Aman ajouta: "Bien plus, je suis le seul que la reine Esther ait invité avec le roi au festin qu'elle a préparé; et demain encore je suis convié par elle avec le roi."

יג וְכָל זֶה אֵינְנוּ שׂוֹה לִי בְּכָל יְעַת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת מֶרְדֳּכָי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ:

Mais tout cela est sans prix à mes yeux, tant que je vois ce juif Mardochee assis à la porte du roi."

יד וַתֹּאמֶר לוֹ זָרֵשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל אֶהֱבָיו יַעֲשׂוּ עִץ גְּבוּהַ חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבִבְקָר אָמַר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת מֶרְדֳּכָי עָלָיו וּבָא עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתָּה שְׂמִיחַ וַיִּיטֵב הַדָּבָר לְפָנֵי הָמֵן וַיַּעַשׂ הָעֵץ:

Sa femme Zérech et tous ses amis lui répondirent: "Qu'on dresse une potence, haute de cinquante coudées; et demain matin parle au roi; pour qu'on y pende Mardochee. Alors tu iras joyeusement avec le roi au festin." Le conseil plut à Aman, et il fit dresser la potence.

ו א בְּלִילָה הַהוּא נִדְּדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהִבִּיא אֶת סֵפֶר הַזְכָּרֹנוֹת

דְּבַרֵי הַיָּמִים וַיְהִי נִקְרָאִים לְפָנָי הַמֶּלֶךְ:

Cette même nuit, comme le sommeil fuyait le roi, il ordonna d'apporter le recueil des annales relatant les événements passés, et on en fit la lecture devant le roi.

ב וַיִּמְצָא כָּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מְרֹדַכֵּי עַל בְּגַתְנָא וְתָרַשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׂוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ:

On y trouva consigné ce fait que Mardochée avait dénoncé Bigtana et Térech, deux des eunuques du roi, préposés à la garde du seuil, qui avaient résolu d'attenter à la vie du roi Assuérus.

ג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה נַּעֲשֶׂה יְקָר וְגִדּוּלָה לְמְרֹדַכֵּי עַל זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁרָתָיו לֹא נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דָּבָר:

"Quel honneur, demanda le roi, et quelle dignité a-t-on décernés à Mardochée pour cela? rien n'a été fait pour lui", répondirent les pages du roi, chargés du service.

ד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בְּחָצֵר וְהָמָן בָּא לְחָצֵר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לֵאמֹר
לְמַלְךְ לְתִלּוֹת אֶת מְרֹדַכֵּי עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הֵכִין לוֹ:

Le roi interrogea: "Qui est-ce qui est dans la cour?" Or, Aman venait d'entrer dans la cour extérieure du palais royal pour demander au roi qu'on pendit Mardochée à la potence, dressée à son intention.

ה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הֲנֵה הָמָן עֹמֵד בְּחָצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא:

Les pages du roi lui dirent "Voilà Aman qui se tient dans la cour. Qu'il entre!" dit le roi.

ו וַיָּבוֹא הָמָן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ
וַיֹּאמֶר הָמָן בְּלִבּוֹ לְמִי יַחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יְקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי:

Aman étant entré, le roi lui dit: "Que convient-il de faire pour l'homme que le roi désire honorer?" Et Aman de se dire à part soi: "Est-il quelqu'un à qui le roi tienne à rendre plus d'honneurs qu'à moi-même?"

ז וַיֹּאמֶר הָמָן אֶל הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ:

Aman répondit donc au roi: "S'il est un homme que le roi ait à cœur d'honorer,

ח יָבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבַשׁ בּו הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ
וְאֲשֶׁר נָתַן כְּתָר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ:

qu'on fasse venir un vêtement royal qu'a porté le roi et un cheval que le roi a monté et sur la tête duquel figure une couronne royale;

ט וְנָתַן הַלְּבוּשׁ וְהַסּוּס עַל יַד אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים וְהַלְּבִישׁוּ אֶת
הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהִרְכִּיבֵהוּ עַל הַסּוּס בְּרַחוּב הָעִיר וְקָרְאוּ
לְפָנָיו כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ:

que l'on confie le vêtement et le cheval à l'un des seigneurs du roi, des hauts dignitaires, pour qu'on mette le vêtement à l'homme que le roi veut honorer, qu'on le promène sur le cheval par la grande place de la ville, en le faisant précéder de cette proclamation: "Voilà ce qui se fait pour l'homme que le roi veut honorer!"

י וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמָן מֵהָר קַח אֶת הַלְּבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
וַעֲשֶׂה כֵן לְמְרֹדַכֵּי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל תִּפְּל דָּבָר מִכֹּל אֲשֶׁר

Va vite, dit le roi à Aman, prendre le vêtement et le cheval dont tu as parlé, et fais comme tu as dit à l'égard du juif Mardoché, qui est assis à la porte du roi; n'ometts aucun détail de tout ce que tu as proposé."

יא וַיִּקַּח הָמָן אֶת הַלְבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס וַיִּלְבַּשׁ אֶת מְרֹדֶכִי וַיִּרְפִּיבֵהוּ בְּרַחוּב הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ:

Aman prit donc le vêtement et le cheval, il habilla Mardoché et le promena à cheval par la grande place de ta ville, en s'écriant devant lui: "Voilà ce qui, se fait pour l'homme que le roi veut honorer!"

יב וַיָּשָׁב מְרֹדֶכִי אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהָמָן נִדְחַף אֶל בֵּיתוֹ אָבֵל וַחֲפוּי רֹאשׁ:

Puis Mardoché retourna à la porte du roi, et Aman gagna précipitamment sa maison, accablé de tristesse et la tête basse.

יג וַיְסַפֵּר הָמָן לְזָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ וּלְכָל אֲהָבָיו אֵת כָּל אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ אִם מִזֶּרַע הַיְהוּדִים מְרֹדֶכִי אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְנַפְל לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נָפֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו:

Aman raconta à sa femme Zérech et à ses amis tout ce qui lui était advenu; et ses sages et sa femme Zérech lui dirent: "S'il est de la race des juifs, ce Mardoché devant qui tu as commencé à tomber, tu ne pourras l'emporter sur lui; au contraire, tu t'écrouleras entièrement."

יד עוֹדֵם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּבְהִלוּ לְהַבִּיא אֶת הָמָן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:

Ils étaient encore en train de s'entretenir avec lui, quand arrivèrent les eunuques du roi; ceux-ci firent diligence pour conduire Aman au festin qu'Esther avait préparé.

טו א וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן לְשִׁתּוֹת עִם אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה:

Le roi et Aman vinrent donc s'asseoir au festin avec la reine Esther.

טז ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה שְּׂאֵלָתְךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתַנְתֵּן לָךְ וּמַה בִּקְשָׁתְךָ עַד חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֶׂ:

Et le second jour encore, le roi dit à Esther pendant le festin, à l'heure du vin: "Fais connaître ta demande; reine Esther, et elle te sera accordée; dis ce que tu souhaites: quand ce serait la moitié du royaume, tu l'obtiendrais."

יז ג וְתַעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם מִצָּאֲתִי חַן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב תַּנְתֵּן לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאֲלָתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי:

La reine Esther répondit en ces termes: "Si j'ai trouvé grâce à tes yeux, et si tel est le bon plaisir du roi, puisse-t-on, à ma demande, me faire don de la vie et, à ma requête, sauver mon peuple!"

יח ד כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד וְאֵלּוּ לְעִבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַּרְנוּ הַחֲרַשְׁתִּי כִּי אֵין הַצָּר שׁוּהָ בְּנִזְק הַמֶּלֶךְ:

Car nous avons été vendus moi-même et mon peuple, pour être détruits, exterminés, anéantis. Si du moins nous avons été vendus pour être esclaves ou servantes, j'aurais gardé le silence; assurément le persécuteur n'a pas le souci du dommage causé au roi.

ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאֵי זֶה הוּא אֲשֶׁר מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן:

Le roi Assuérus se récria et dit à la reine Esther: "Qui est-il, où est-il, celui qui a eu l'audace d'agir de la sorte?"

ו וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הָמֵן הָרַע הַזֶּה וְהָמֵן נִבְעַת מִלְּפָנַי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה:

Cet homme, répliqua Esther, cruel et acharné; c'est ce méchant Aman que voilà!" Aman fut atterré en présence du roi et de la reine.

ז וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל גִּנַּת הַבַּיִת וְהָמֵן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ מֵאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי כָלְתָה אֵלָיו הָרַעַה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ:

Le roi s'était dans sa colère, levé du festin pour gagner le parc du palais, tandis qu'Aman se redressa pour demander grâce de la vie à la reine Esther, car il voyait que sa perte était résolue par le roi.

ח וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת וְהָמֵן נָפַל עַל הַמַּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לְכַבוֹשׁ אֶת הַמַּלְכָּה עִמִּי בַּבַּיִת הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הָמֵן חָפוּ:

Comme le roi revenait du parc du palais dans la salle du festin, [il vit] Aman qui s'était laissé tomber sur le divan occupé par Esther: "Comment, s'écria le roi, tu vas jusqu'à faire violence à la reine en ma présence, dans mon palais!" L'ordre en fut donné par le roi, et on voila le visage d'Aman.

ט וַיֹּאמֶר חַרְבוֹנָה אֶחָד מִן הַסְּרִיסִים לְפָנַי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה הָעֵץ אֲשֶׁר עָשָׂה הָמֵן לְמַרְדְּכִי אֲשֶׁר דָּבַר טוֹב עַל הַמֶּלֶךְ עָמַד בְּבַיִת הָמֵן גְּבוּהַ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ עָלָיו:

Alors Harbona, un des eunuques, dit devant le roi: "Ne voilà-t-il pas que la potence, préparée par Aman pour Mardochée, qui a parlé pour le salut du roi, se dresse dans la maison d'Aman, haute de cinquante coudées! Qu'on l'y pend!" s'écria le roi.

י וַיִּתְּלוּ אֶת הָמֵן עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הֵכִין לְמַרְדְּכִי וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכְחָה:

On attach donc Aman à la potence qu'il avait préparée pour Mardochée. Et la colère du roi s'apaisa.

יא בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת בַּיִת הָמֵן צִרַר הַיְהוּדִים (הַיְהוּדִים) וּמַרְדְּכִי בָּא לְפָנַי הַמֶּלֶךְ כִּי הִגִּידָה אֶסְתֵּר מַה הוּא לָהּ:

Le même jour, le roi Assuérus fit don à la reine Esther de la maison d'Aman, persécuteur des juifs, et Mardochée se présenta devant le roi, Esther ayant raconté ce qu'il était pour elle.

יב וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הָעֵבִיר מִהָמֵן וַיִּתְּנָהּ לְמַרְדְּכִי וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת מַרְדְּכִי עַל בַּיִת הָמֵן:

Le roi ôta son anneau, qu'il avait fait enlever à Aman, et le remit à Mardochée; et Esther préposa Mardochée à la maison d'Aman.

יג וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לְפָנַי הַמֶּלֶךְ וַתַּפֵּל לְפָנַי רַגְלָיו וַתִּבְרַךְ וַתִּתְחַנֵּן לוֹ

לְהֵעֲבִיר אֶת רַעַת הַמֶּן הָאֲגָגִי וְאֵת מַחְשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל הַיְהוּדִים:

Puis Esther revint à la charge pour parler au roi; elle se jeta à ses pieds et, en pleurant, le supplia d'annuler le funeste dessein d'Aman, l'AgagHITE, et le projet qu'il avait formé contre les juifs.

ד וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֵת שַׁרְבֹט הַזָּהָב וַתִּקַּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֹד לְפָנָיו
הַמֶּלֶךְ:

Le roi tendit le sceptre d'or à Esther, qui, s'étant relevée, se tint debout devant le roi,

ה וַתֹּאמֶר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם מִצָּאֲתִי חֵן לְפָנָיו וְכִשֶּׁר הַדָּבָר לְפָנָיו
הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְעֵינָיו יִכְתֹּב לְהַשִּׁיב אֶת הַסְּפָרִים מַחְשַׁבֶּת הַמֶּן בֶּן
הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְד אֶת הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ:

et dit: "Si tel est le bon plaisir du roi et si j'ai trouvé grâce devant lui, si la chose paraît convenable au roi et s'il a quelque bienveillance pour moi, qu'on écrive à l'effet de révoquer les lettres, transmettant la pensée d'Aman, fils de Hamedata, l'AgagHITE, qui a écrit de perdre les juifs établis dans toutes les provinces du roi;

ו כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בָרָעָה אֲשֶׁר יִמָּצָא אֶת עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכַל
וְרֵאִיתִי בְּאַבְדֹן מוֹלַדְתִּי:

car comment pourrais-je être témoin de la calamité qui atteindrait mon peuple, et comment pourrais-je être témoin de la ruine de ma race?"

ז וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׂוֹרֵשׁ לְאַסְתֵּר הַמֶּלֶכָה וּלְמַרְדֳּכָי הַיְהוּדִי הִנֵּה בֵּית
הַמֶּן נָתַתִּי לְאַסְתֵּר וְאֵתוֹ תָּלוּ עַל הָעֵץ עַל אֲשֶׁר שָׁלַח יָדוֹ בִּיהוּדִים
(בַּיְהוּדִים):

Le roi Assuérus dit à la reine Esther et au juif Mardochee: "Déjà j'ai fait don à Esther de la maison d'Aman; lui-même, on l'a pendu à la potence, pour avoir dirigé un attentat contre les juifs;

ח וְאַתֶּם כָּתְבוּ עַל הַיְהוּדִים כַּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחַתְמוּ בְּטַבַּעַת
הַמֶּלֶךְ כִּי כָתַב אֲשֶׁר נִכְתָּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְנִחַתּוֹם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אִין
לְהַשִּׁיב:

eh bien! écrivez vous-mêmes, au nom du roi, en faveur des juifs, comme vous le jugerez bon, et signez avec l'anneau royal, car un ordre écrit au nom du roi et muni du sceau royal ne peut être rapporté."

ט וַיִּקְרְאוּ סְפָרֵי הַמֶּלֶךְ בַּעַת הַהִיא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֲדָשׁ סִיּוֹן בְּשָׁלוֹשָׁה
וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה מַרְדֳּכָי אֶל הַיְהוּדִים וְאֶל הָאַחֲשָׁדְרָפְנִים
וְהַפַּחּוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת אֲשֶׁר מֵהַדּוֹ וְעַד כּוּשׁ שָׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה
מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְבָּהּ וְעַם וְעַם כָּל־שָׁנוֹ וְאֶל הַיְהוּדִים כְּכַתְבָּם וְכָל־שׁוֹנָם:

Sur l'heure même, on convoqua les secrétaires du roi, c'était dans le troisième mois, qui est le mois de Sivan, le vingt-troisième jour du mois et on écrivit, tout comme Mardochee l'ordonna, aux juifs, aux satrapes, aux gouverneurs et aux préfets des provinces qui s'étendaient de l'Inde à l'Ethiopie cent-vingt-sept provinces en s'adressant à chaque province suivant son système d'écriture et à chaque peuple suivant son idiome, de même aux juifs selon leur écriture et selon leur langue.

י וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשׂוֹרֵשׁ וַיַּחַתֶּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד

הַרְצִים בַּסּוּסִים רֹכְבֵי הַרְכָּשׁ הָאֲחַשְׁתָּרְנִים בְּנֵי הַרְמָכִים:

Il fit écrire au nom du roi Assuérus et sceller avec l'anneau du roi; puis il expédia les lettres par des courriers à cheval, montés sur des coursiers rapides, appartenant au service de l'Etat et élevés dans les écuries royales.

י אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל עִיר וְעִיר לְהִקָּהָל וְלַעֲמֹד עַל
נַפְשָׁם לְהִשְׁמִיד וְלַהֲרֹג וְלֹאֲבֹד אֶת כָּל חַיִּל עִם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טָף
וְנָשִׁים וְשָׁלָלָם לְבוֹז:

[Il déclarait] que le roi autorisait les juifs, dans chaque ville, à se rassembler et à défendre leur vie, en exterminant, en tuant et en détruisant tout attroupement de populace qui les attaquerait, y compris les femmes et les enfants, et à faire main basse sur leur butin;

יב בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ בְּשָׁלוּשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שָׁנִים
עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אָדָר:

et cela en un seul et même jour, dans toutes les provinces du roi Assuérus, à savoir le treizième jour du douzième mois, qui est le mois d'Adar.

יג פִּתְשָׁגוֹן הַכְּתָב לְהַנְתִּין דָּת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל הָעַמִּים וְלַהֲיֹת
הִיהוּדִים (הַיְהוּדִים) עֲתוּדִים (עֲתִידִים) לַיּוֹם הַזֶּה לְהִנָּקֵם מֵאִיבֵיהֶם:

La teneur de l'écrit portait qu'un édit fût promulgué dans chaque province et porté à la connaissance de tous les peuples pour que les juifs se tinssent prêts, pour ce jour, à se venger de leurs ennemis.

יד הַרְצִים רֹכְבֵי הַרְכָּשׁ הָאֲחַשְׁתָּרְנִים יֵצְאוּ מִבְּהַלִּים וְדַחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ
וְהֵדֵת נִתְּנָה בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּירָה:

Les courriers, montés sur des coursiers rapides, appartenant au service de l'Etat, partirent sur l'ordre du roi, en toute diligence et avec précipitation, et l'édit fut publié dans Suse, la capitale.

טו וּמִרְדֳּכָי יֵצֵא מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְחֹר וְעֵטָרֶת זָהָב
גְּדוּלָה וְתִכְרִיף בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוֹשׁוֹן צָהָלָה וְשִׂמְחָה:

Cependant Mardochée sortit de chez le roi en costume royal, bleu d'azur et blanc, avec une grande couronne d'or et un manteau de byssus et de pourpre, et la ville de Suse fut dans la jubilation et dans la joie.

טז לַיהוּדִים הֵיטָה אֹרָה וְשִׂמְחָה וְשִׁשׁוֹן וִיקָר:

Pour les juifs, ce n'étaient que joie rayonnante, contentement, allégresse et marques d'honneur.

יז וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבַּר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִגִּיעַ
שִׂמְחָה וְשִׁשׁוֹן לַיהוּדִים מִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וְרַבִּים מֵעַמִּי הָאָרֶץ מִתִּיהָדִים
כִּי נִפְל פָּחַד הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם:

Dans chaque province, dans chaque ville, partout où parvinrent l'ordre du roi et son édit, il y avait pour les juifs joie et allégresse, festins et jour de fête. Un grand nombre parmi les gens du pays se firent juifs, tant la crainte des juifs s'était emparée d'eux.

ט א וּבְשָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא חֹדֶשׁ אָדָר בְּשָׁלוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּו אֲשֶׁר

הַגִּיעַ דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אִיְבֵי הַיְהוּדִים לְשָׁלוֹט
בָּהֶם וְנִהְפּוּךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשִׁנְאֵיהֶם:

Donc, le douzième mois, qui est le mois d'Adar, le treizième jour du mois, où l'exécution de l'ordre du roi et de son édit venaient à échéance le jour même où les ennemis des juifs avaient espéré prendre le dessus sur eux ce fut le contraire qui eut lieu, les juifs allant, eux, prendre le dessus sur ceux qui les haïssaient.

ב נִקְהָלוּ הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ לְשִׁלַּח יָד
בְּמִבְקָשֵׁי רָעַתָם וְאִישׁ לֹא עָמַד לְפָנֵיהֶם כִּי נָפַל פַּחַדָם עַל כָּל הָעַמִּים:

Les juifs se rassemblèrent dans leurs villes respectives, sur toute l'étendue des provinces du roi Assuérus, pour s'attaquer à ceux qui complotaient leur perte: personne ne leur tint tête, car ils inspiraient de la terreur à tous les peuples.

ג וְכָל שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהָאֲחֻשְׁדָּרָפְנִים וְהַפַּחֹת וְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ
מִנְשָׂאִים אֶת הַיְהוּדִים כִּי נָפַל פַּחַד מַרְדֳּכַי עֲלֵיהֶם:

Et tous les préfets des provinces, les satrapes, les gouverneurs, les fonctionnaires du roi prêtèrent main-forte aux juifs, car la crainte de Mardochée s'était emparée d'eux.

ד כִּי גָדוֹל מַרְדֳּכַי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשִׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל הַמְּדִינוֹת כִּי הָאִישׁ
מַרְדֳּכַי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל:

C'est que Mardochée était influent dans le palais du roi, et sa renommée se répandait dans toutes les provinces, tant la personne de Mardochée allait en grandissant.

ה וַיִּכּוּ הַיְהוּדִים בְּכָל אִיְבֵיהֶם מִכַּף חֶרֶב וְהָרַג וְאֶבְדָן וַיַּעֲשׂוּ בְּשִׁנְאֵיהֶם
כְּרָצוֹנָם:

Les juifs exercèrent donc des sévices parmi tous leurs ennemis, en frappant du glaive, en tuant, en détruisant, et ils traitèrent à leur gré ceux qui les haïssaient.

ו וּבְשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה הָרָגוּ הַיְהוּדִים וְאֶבְדַּ חֲמִשׁ מֵאוֹת אִישׁ:

Dans Suse, la capitale, les juifs tuèrent ainsi et exterminèrent cinq cents hommes;

ז וְאֶת פָּרְשַׁנְדָּתָא וְאֶת דַּלְפּוֹן וְאֶת אֶסְפָּתָא:

en outre, Parchandata, Dalphôn, et Aspata,

ח וְאֶת פּוֹרְתָא וְאֶת אַדְלִיא וְאֶת אַרִידָתָא:

Porata, Adalia et Aridata,

ט וְאֶת פַּרְמִשְׁתָּא וְאֶת אַרִיסִי וְאֶת אַרִידִי וְאֶת וַיִּזְתָּא:

Parmachta, Arissai, Aridai et Vaizata,

י עֲשָׂרַת בְּנֵי הָמָן בֶּן הַמְּדָתָא צִרַר הַיְהוּדִים הָרָגוּ וּבִבְזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת
יָדָם:

les dix fils d'Aman, fils de Hamedata, persécuteur des juifs, ils les mirent à mort; mais ils ne portèrent pas la main sur le butin.

יא בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפָּר הַהָרוּגִים בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ:

Le jour même, le compte des victimes tombées à Suse, la capitale, fut communiqué au roi;

יב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוֹשַׁן הַבֵּיָרָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאַבְדוּ חֲמִשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי הָמֶן בְּשָׂאֵר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מִה עָשׂוּ וּמִה שְׂאֵלְתְּךָ וַיִּנָּתֶן לָךְ וּמִה בְּקִשְׁתְּךָ עוֹד וְתַעֲשִׂי:

et celui-ci dit à la reine Esther: "A Suse, la capitale, les juifs ont tué et exterminé cinq cents hommes ainsi que les dix fils d'Aman: que n'auront-ils pas fait dans les autres provinces du roi! As-tu encore une demande à présenter, elle te sera accordée; un souhait à exprimer, il sera réalisé."

יג וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנָּתֶן גַּם מָחָר לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי הָמֶן יִתְּלוּ עַל הָעֵץ:

Esther répondit au roi: "Si tel est le bon plaisir du roi, qu'il soit permis aux juifs, dans Suse, de faire demain encore ce qu'ils ont fait aujourd'hui, et que les dix fils d'Aman soient pendus à la potence."

יד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כֵּן וַתִּנָּתֶן דָּת בְּשׁוֹשַׁן וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי הָמֶן תָּלוּ:

Le roi ordonna de procéder de la sorte: un édit fut publié à Suse, et on pendit les dix fils d'Aman.

טו וַיִּקְהֻלוּ הַיְהוּדִים (הַיְהוּדִים) אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן גַּם בְּיוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר וַיִּהְרְגוּ בְּשׁוֹשַׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם:

Les juifs, présents à Suse, se rassemblèrent donc encore le quatorzième jour du mois d'Adar et firent périr à Suse trois cents hommes; mais ils ne touchèrent pas au butin.

טז וּשְׂאֵר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהְלוּ וְעָמְדוּ עַל נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאִיְבִייהֶם וְהָרוּג בְּשִׁנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים אָלֶף וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם:

Les autres juifs, établis dans des provinces du roi, s'étaient rassemblés pour défendre leur vie et se mettre à l'abri de leurs ennemis et avaient tué soixante-quinze mille de ceux qui les haïssaient, sans mettre la main sur le butin.

יז בְּיוֹם שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֶתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׂמְחָה:

[Cela s'était passé] le treizième jour du mois d'Adar; puis ils avaient pris du repos; le quatorzième jour et en avaient fait un jour de festin et de joie;

יח וְהַיְהוּדִים (וְהַיְהוּדִים) אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן נִקְהְלוּ בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְנוֹחַ בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֶתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׂמְחָה:

tandis que les juifs, dans Suse, s'étaient rassemblés le treizième et le quatorzième jours et avaient pris du repos le quinzième jour, dont ils avaient fait un jour de festin et de joie.

יט עַל כֵּן הַיְהוּדִים הַפְּרוּזִים (הַפְּרוּזִים) הֵיטִיבִים בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת עֲשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר שִׂמְחָה וּמְשֻׁתָּה וְיוֹם טוֹב וּמְשַׁלַּח מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ:

C'est pourquoi les juifs des campagnes, qui habitent des villes ouvertes, font du quatorzième jour du mois d'Adar un jour de joie, de festin, un jour de fête, et s'envoient réciproquement des cadeaux.

כ ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש הקרובים והרחוקים:

Mardochée mit par écrit ces événements et expédia des lettres à tous les juifs, proches ou éloignés, dans toutes les provinces du roi Assuérus,

כא לקיים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה:

leur enjoignant de s'engager à observer, année par année, le quatorzième jour du mois d'Adar et le quinzième jour,

כב כימים אשר נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלח מנות איש לרעהו ומתנות לאבינים:

c'est-à-dire les jours où les juifs avaient obtenu rémission de leurs ennemis, et le mois où leur tristesse s'était changée en joie et leur deuil en fête à en faire des jours de festin et de réjouissances et une occasion d'envoyer des présents l'un à l'autre et des dons aux pauvres.

כג וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם:

Les juifs érigèrent en coutume ce qu'ils avaient commencé de faire et ce que Mardochée leur avait recommandé par écrit;

כד כי המן בן המדתא האגגי צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפל פור הוא הגורל להמם ולאבדם:

car Aman, fils de Hamedata, l'Agaghite, persécuteur de tous les juifs, avait formé le dessein d'anéantir les juifs et consulté le Pour, c'est-à-dire le sort, à l'effet de les perdre et de les détruire;

כה ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ:

et quand la chose parvint à la connaissance du roi, il donna l'ordre écrit que le mauvais dessein qu'Aman avait conçu contre les juifs retombât sur sa tête et qu'on le pendît, lui et ses fils, au gibet.

כו על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם:

C'est pourquoi on appela ces jours-là POURIM, du nom de Pour; et c'est pourquoi aussi, en vertu de toutes les instructions de cette missive, de tout ce qu'ils avaient vu eux-mêmes et de ce qui leur était advenu,

כז קימו וקבל (וקבלו) היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה:

les juifs reconnurent et acceptèrent pour eux, pour leurs descendants et pour tous ceux qui se rallieraient à eux l'obligation immuable de fêter ces deux jours-là, suivant la teneur des écrits et à la date fixée, année par année,

כח והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים

וּזְכָרָם לֹא יִסּוּף מִזְרָעָם:

de commémorer et de célébrer ces jours de génération en génération, dans chaque famille, dans chaque province et dans chaque ville, et de ne pas laisser disparaître ces jours de Pourim du milieu des juifs ni s'en effacer le souvenir du milieu de leurs descendants.

כֹּס וּתְכַתֵּב אֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָה בֵּת אַבִּיחַיִל וּמַרְדּוּכַי הַיְהוּדִי אֶת כָּל תְּקוּף לְקַיִם אֶת אַגְרַת הַפָּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית:

Puis la reine Esther, fille d'Abihail, et le juif Mardochee écrivirent de nouveau, usant de toute leur autorité pour donner force de loi à cette seconde missive de Pourim.

ל וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל הַיְהוּדִים אֶל שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מִלְּכוֹת אַחַשְׁוֵרוּשׁ דְּבַרֵי שָׁלוֹם וְאַמֶּת:

Et on expédia des lettres à tous les juifs dans les cent vingt-sept provinces de l'empire d'Assuérus, comme un message de paix et de vérité,

לֹא לְקַיִם אֶת יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיִּם עָלֵיהֶם מַרְדּוּכַי הַיְהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמֶּלֶכָה וְכַאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל נַפְשָׁם וְעַל זְרָעָם דְּבַרֵי הַצּוּמוֹת וְזַעֲקָתָם:

à l'effet d'instituer ces jours de Pourim à leur date, comme le juif Mardochee et la reine Esther les avaient acceptés pour leur compte et pour le compte de leurs descendants, en ce qui concerne les jeûnes et les supplications y afférentes.

לֵב וּמֵאֲמַר אֶסְתֵּר קִיִּם דְּבַרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר:

L'ordre d'Esther fortifia ces règles relatives à Pourim; et il fut consigné dans un document écrit.

י א וַיִּשֶׂם הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁרֶשׁ (אַחַשְׁוֵרֶשׁ) מִסַּעַל הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם:

Ensuite le roi Assuérus imposa un tribut aux pays de terre ferme et aux îles de la mer.

ב וְכֹל מַעֲשֵׂה תְקִפוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרָשֵׁת גְּדֻלַּת מַרְדּוּכַי אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ הַלּוֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבַרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מִדֵּי וּפָרָס:

Quant aux hauts faits de sa force et de sa puissance et à l'exposé détaillé de la grandeur de Mardochee, que le roi lui avait conférée, ils sont notés dans le livre des Chroniques des rois de Médie et de Perse.

ג כִּי מַרְדּוּכַי הַיְהוּדִי מִשְׁנָה לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ וְגָדוֹל לַיְהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אֶחָיו דָּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדַבֵּר שָׁלוֹם לְכָל זֵרְעוֹ:

Car le juif Mardochee venait en second après le roi Assuérus; il était grand aux yeux des juifs, aimé de la foule de ses frères; il recherchait le bien de son peuple et défendait la cause de toute sa race.